

EEN WEG TE GAAN

2e Advent

DATUM	6 december 2020
VOORGANGER	Jozef Essing o.p.
EERSTE LEZING	Jesaja 40, 1 - 5 en 9 - 11
EVANGELIE	Marcus 1, 1 - 8

OVERWEGING

"I have a dream": wie kent zich niet de man die het zei en het moment waarop. Een kwart miljoen zwarten én blanken verzameld voor het Lincoln Memorial, de plek waar Abraham Lincoln een eeuw eerder de gelijkheid van blank en zwart had uitgeroepen - niet langer slavernij. *I have a dream: dat op een dag in het racistische Alabama zwarte jongetjes en zwarte meisjes hand in hand zullen lopen met blanke jongetjes en blanke meisjes als broertjes en zusjes. Elke vallei zal worden opgehoogd, elke heuvel verlaagd.*

Dit tafereel en die woorden brengen dichtbij het visioen van Jesaja:
Zie: Hij komt als een herder met zijn kudde:
een stoet trekt weg uit de ballingschap en komt thuis
een nieuwe exodus vanuit onderdrukking naar vrijheid
Geen kuil of bobbel mag die beweging tegenhouden, elke hindernis moet weg.
Baan de Heer een weg, elke vallei moet opgehoogd, elke heuvel verlaagd.

De mars naar Washington en de stoet van ballingen naar Jeruzalem:
die twee beelden over elkaar heen gelegd helpen ons
om in de Advent te dromen maar niet weg te dromen.
Het visioen moet handen en voeten krijgen.
Het gaat om een verwachting die meer is dan wachten, die tegelijk beweging is;
om een komst - *advent* betekent komst - waarbij wij zelf op gang komen.
Zeker, wij gelovigen verwachten dat de Heer komt, Hij die vrede is en vrede brengt;
maar het is aan ons om voor Hem de weg te banen
Het komt erop aan dat het van weerskanten tot een ontmoeting komt

Zoals het klonk in de tussenzang
*...als trouw en erbarmen elkaar tegemoet gaan
vrede en recht elkaar omhelzen
... dan zal trouw aan de aarde ontspruiten
daalt gerechtigheid neer van de hemel.*

Dat horen we ook in het evangelie.

Johannes de Doper roept: "*Maakt recht de weg van de Heer*"

- de Heer komt om met ons te zijn.

Maar tegelijk wordt gezegd: *Zie ik zend mijn bode voor jullie uit*

- ook wij komen kennelijk in beweging

M L King werd vermoord, zoals trouwens een eeuw eerder Abraham Lincoln
zoals eerder al Johannes de Doper en Jezus die hij aankondigde.

Een land van vrede en gerechtigheid opbouwen

is kennelijk geen zaak van even de mouwen opstropen en aanpakken.

De tegenstand is harnekking - "Black Lives Matter" bestaat niet voor niets.

Een gemeenschap vormen waarin je elkaar echt ziet en zelf je gezien weet,
goed zijn zonder winstogmerk, goed blijven doen al krijg je stank voor dank,
het goede dat in de ander verstoep zit blijven zien en dat promoten

- zoals God de zon laat opgaan over dankbaren en ondankbaren,

zoals Jezus zoeken blijft naar het hart van ieder, al slaat men Hem van zich af:

dat is een omhuiging van jewelste, van ik-gerichtheid naar samenspel

van inhaligheid naar geven, van vastzitten in de slachtofferrol

naar verruiming van blik en kunnen kijken vanuit de ander.

Ieder die serieus probeert met anderen samen te leven,

of het nu in een gezin is of in een klooster, weet dat je dit niet zomaar even doet.

Het visioen van Jesaja is allesbehalve triomfalistisch bedoeld.

Niet voor niets is de plek waar Johannes optreedt een woestijn,

is hijzelf een woestijnmens met zijn kameelharen mantel en sprinkhanendieet.

Zijn thuis is de omgeving die in de bijbel het tussengebied is

tussen land van onderdrukking/ballingschap en land van vrijheid/thuis komen.

De woestijn is voor het volk van God een leerhuis: om te leren

dat vrijheid en veilig wonen geen Sinterklaasgeschenk zijn

maar een moeizaam veranderingsproces onder het motto:

niet van brood alleen leven, maar van wat komt uit de mond v/d Heer,

Vrijheid en vrede vragen dat je niet eerst je eigen bestaan zeker wilt stellen,
alles in de hand wilt hebben en houden.

In de woestijn, als er niets meer bij de hand is of in je handen om op terug te vallen,
kun je dat leren; want daar is enkel de Stem die je op weg heeft geroepen.

Als mensen de greep op mensen en dingen loslaten, zich wagen aan die Stem

en vertrouwen op wat naar hen toekomt uit onverwachte, ongeplande hoek,

dan - en alleen dan - komen '*vrede en gerechtigheid*',

wordt het '*nieuwe hemel en nieuwe aarde*', in de woorden van Petrus' brief.

Maar eeuwen van oorlog in het groot en het klein doen vermoeden
dat er in ons zelf een storing zit die vrede tegenhoudt. Wordt het ooit wat met ons?
Ons binnenste lijkt soms meer op een stal dan op een woning die uitnodigt.
Wel, op het Kerstfeest vieren we Hem die in stal en kribbe begonnen is
Het is aan ons om hem toe te laten in ons binnenste ook al is het nog een stal,
om ons door hem te laten bewonen en herinrichten, zodat die stal een huis wordt
waar niet enkel ikzelf maar ook anderen zich thuis kunnen voelen.
Eckart preekte: de geboorte van de Heer uit de maagd Maria vieren heeft enkel zin
als wij hem geboren laten worden in onszelf.
Dan wordt "*I have a dream*" geen droom om bij weg te dromen
maar een weg om te gaan.